

Escola Teresa Miquel i Pàmies

1985 - 2025

ESCOLA TERESA MIQUEL I PÀMIES

1985 — 2025

Edita: Escola Teresa Miquel i Pàmies

Edició: maig de 2026

Imprès: Arts Gràfiques Octavi, SA

Dipòsit legal: T 704-2026

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
i Formació Professional

AJUNTAMENT DE REUS

Fundació
Privada
Reddis
Reus

El suport de les institucions

Aquest 40è aniversari és també una oportunitat per reconèixer el paper de les institucions que han acompanyat i donat suport al projecte educatiu del centre al llarg dels anys. Les seves paraules reflecteixen el valor de l'escola dins la comunitat i el compromís compartit amb l'educació.

Quaranta anys construint ciutat

El 40è aniversari de l'escola Teresa Miquel és una fita molt especial que posa en valor quatre dècades d'educació i de compromís amb la ciutat. Aquest aniversari és una bona oportunitat per resseguir la vostra història i sobretot per constatar i reconèixer la vostra contribució al Reus del present: un Reus compromès amb la convivència, la inclusió, la cohesió social i l'aprenentatge.

Al llarg d'aquests 40 anys, l'escola heu estat un mirall i referents de valors que són més necessaris que mai. Permeteu-me que aquestes línies serveixin d'agraïment i reconeixement a la comunitat educativa de l'escola. Reconeixement a tots els esforços i a la il·lusió d'aquests mesos de celebració: una manera d'expressar la voluntat de l'escola de continuar sent una peça activa en la construcció de la ciutat. Com va ser ja de bon principi, quan l'escola actual va obrir portes recollint els esforços dels veïns i veïnes per l'escolarització dels seus fills. L'escola du el referent de Teresa Miquel, que va treballar incansablement per difondre i ensenyar el català a Reus,

en una època en què havia estat relegat a la clandestinitat. La trajectòria d'aquests 40 anys de l'escola seria per a ella un motiu d'orgull. Ho és per a no-

Al llarg d'aquests 40 anys, l'escola heu estat un mirall i referents de valors que són més necessaris que mai.

saltres, i segur que també per a les diferents generacions d'alumnes i el conjunt de les famílies que hi han trobat un espai de formació i de creixement.

Enhorabona per aquests 40 anys teixint complicitats i xarxa educativa. La celebració del vostre aniversari ens ha permès, un cop més, recordar la tasca tan important que fan cada dia les escoles de la nostra ciutat i mirar cap al futur amb il·lusió. Moltes gràcies.

Sandra Guaita Esteruelas
Alcaldessa de Reus

Per molts anys!

Des de l'Ajuntament de Reus i especialment des de la regidoria d'Educació i Ciutadania rebeu la més sincera felicitació per tots aquests anys en que la comunitat educativa de l'escola Teresa Miquel i Pàmies, amb il·lusió i perseverança, ha teixit xarxa educativa.

Un quarantè aniversari que cal celebrar tot mirant la tasca feta i que és, sense cap mena de dubte, el treball per una formació integral dels xiquets i xiquetes en el marc d'una escola inclusiva i amb un projecte educatiu potent al servei de les necessitats del nostre entorn.

Felicitar les famílies que en la seva tria han fet confiança en l'escola i en els seus mestres que han treballat i treballen per a dur a terme la tasca més important d'una societat: la d'educar els nostres infants.

Però sobretot vull fer esment i recordar tota la mainada que, al llarg dels anys, amb les seves riallades i gatzara ha omplert de vida l'escola. Sense tots ells, res fora possible.

Pilar López Bastida
Regidora d'educació i ciutadania

Felicitar les famílies que en la seva tria han fet confiança en l'escola

L'escola Teresa Miquel: un gran record

Quan una persona es jubila enceta una vida diferent, però li queden els records i els afectes com un valuós patrimoni del temps treballat. Aquest és el meu cas i, entre el meu tresor de records destaca especialment l'escola Teresa Miquel.

Vaig ser-ne inspectora entre el 2005 i 2010. Un període de moltes avaluacions. L'Avaluació global diagnòstica, l'avaluació del professorat i les proves de Competències Bàsiques em van permetre aprofundir en el coneixement del centre. Vaig visitar més d'un cop totes les aules i vaig mantenir repetidament reunions amb el Claustre i converses entranyables amb l'equip directiu: La Maite Luna, la Dolors Olivé i la Coia Boqué.

Temps d'elevada demanda educativa, d'ampliació de l'escola a doble línia, d'anàlisi de processos i resultats i d'ajustaments quan va caldre. Recordo la sinceritat, la complicitat i l'intens treball marcat per la cohesió, l'entesa i l'estabilitat de l'equip directiu i el treball actiu i organitzat del professorat. La gran estima, l'aprenentatge i l'acceptació

dels infants fou sempre i continua sent el nucli dels esforços i de les il·lusions compartides.

VOCACIÓ amb lletres majúscules.

El final del meu període com inspectora coincidí amb la jubilació de la Maite; però, des de posteriors responsabilitats, vaig tenir ocasió de continuar la meua relació amb l'escola i el nou equip directiu: la Dolors, la Coia i la incorporació de la Miren Landete, l'actual directora, que

ha organitzat amb tanta il·lusió aquesta celebració i m'ha honorat demanant-me aquest escrit.

Moltes felicitats a tota la comunitat educativa de l'escola Teresa Miquel per l'esplèndida trajectòria i la seva exitosa realitat en el 40è aniversari, una autèntica fita de maduresa i consolidació

M. Àngels González Estremad
Inspectora d'educació jubilada
Directora dels Serveis Territorials a Tàrragona
(2011-2016)

La gran estima, l'aprenentatge i l'acceptació dels infants fou sempre i continua sent el nucli dels esforços i de les il·lusions compartides.

40 anys d'història

Celebrar 40 anys d'història d'una escola és, sens dubte, una fita significativa. Però, més enllà de la xifra, si m'ho permeteu, aquest aniversari és una bona oportunitat per a reconèixer tot allò que heu construït dia a dia a l'Escola Teresa Miquel i Pàmies: un projecte educatiu sòlid, arrelat a la ciutat i, sobretot, centrat en les persones.

La meua vinculació amb el centre com a inspector d'Educació durant gairebé set anys, en dues etapes —del 2015 al 2020 i del 2023 fins a l'octubre de 2025—, m'ha permès conèixer molt de prop la seva evolució i la tasca constant que s'hi duu a terme. I si hi ha una idea que crec que defineix perfectament aquesta escola és la coherència entre el que es diu i el que es fa. Hi ha una manera de treballar compartida, un sentit de projecte i una mirada educativa que posa l'alumnat al centre de totes les decisions.

Al llarg d'aquests anys, he constatat com el centre ha sabut adaptar-se als canvis, afrontar els nous reptes, mantenint sempre una clara voluntat de millora. Això no hauria estat possible sense el lideratge

de les dues directores, la Dolors i la Miren, i dels seus equips, amb qui he tingut el goig de treballar plegats. Tampoc no hauria estat possible, evidentment, sense el compromís dels equips docents i

del personal PAS i PAE, que amb la seva professionalitat han contribuït a construir una escola oberta, inclusiva i atenta a les necessitats de tots els infants.

Vull posar en valor, també, el paper de les famílies i de tota la comunitat educativa, que heu contribuït a fer de l'escola un espai compartit, de confiança i de creixement. Quan una escola funciona, no és només per la feina que es fa dins de les aules, sinó també per la qualitat dels vincles que s'hi generen.

El lema que acompanya aquest aniversari —“40 anys sembrant futur, cultivant somnis”— penso que sintetitza molt bé el sentit profund de la tasca educativa

que s'ha portat i que es porta a terme al centre. Educar és, en gran part, això: sembrar amb constància, acompanyar amb cura i confiar en el potencial de cada infant.

Amb aquesta trajectòria, el present de l'Escola Teresa Miquel i Pàmies és sòlid i el seu futur és, sens dubte, ple d'oportunitats. Només cal continuar fent camí amb la mateixa dedicació i el mateix sentit de responsabilitat que l'han caracteritzat fins ara.

Per molts anys més!

Xavier Basagaña
Inspector d'Educació

Celebrar 40 anys d'història d'una escola és, sens dubte, una fita significativa.

Conduint el projecte educatiu

Al llarg d'aquests 40 anys, l'escola ha crescut i evolucionat gràcies a la tasca de les persones que n'han liderat el camí, però també a l'esforç i la dedicació de tots els docents i professionals que n'han format part. Mestres, especialistes, personal d'atenció educativa i de serveis han contribuït, dia a dia, a construir el projecte educatiu que avui compartim. Les direccions, amb visió i compromís, han sabut guiar aquest treball col·lectiu, fent possible una escola viva i en constant evolució.

Retrobament: nostàlgia, orgull i joia

Que una escola arribi als quaranta anys de tasca docent és, sens dubte, un motiu de joia. El fet que la comunitat educativa de l'escola Teresa Miquel i Pàmies hagi volgut celebrar aquesta efemèride posa de manifest el caliu humà i sentimental que defineix l'esperit del centre.

La commemoració d'aquest quarantè aniversari ha despertat en mi tota una voràgine d'emocions que el pas del temps havia deixat una mica adormides. Setze anys després de la meva jubilació, tornar a l'escola, recórrer-ne els espais i retrobar-me amb tantes persones que van formar part del meu dia a dia professional i vital m'ha commogut profundament i d'una manera molt gratificant.

Evocar els seus inicis i les vicissituds viscudes per garantir-ne la continuïtat em genera una dolça nostàlgia i, alhora, un profund sentiment d'orgull, en constatar que tots aquells esforços han donat fruit.

La seva tasca docent constant i la inquietud per impulsar nous projectes orientats a millorar el coneixement

dels alumnes i a enfortir la convivència amb tota la comunitat educativa han fet possible que avui l'escola celebri quaranta anys de trajectòria i esdevingui un referent a la ciutat.

Per acabar, i potser perquè aquesta serà l'última ocasió que tindrè per expressar-ho, voldria fer arribar el meu més sincer agraïment a tots els alumnes que han passat per les seves aules, als pares que hi han dipositat la seva confiança i, molt especialment, als companys i companyes que, amb la seva professionalitat i generositat, em van acompanyar i ajudar en la meva tasca de direcció.

Maite Luna

Setze anys després de la meva jubilació, tornar a l'escola, recórrer-ne els espais i retrobar-me amb tantes persones que van formar part del meu dia a dia professional i vital m'ha commogut profundament i d'una manera molt gratificant.

Per fer un món millor!

Soc de la generació que ens van dir que ensenyar servia per col·laborar a fer un món millor. I ens ho creïem.

Jo confiava totalment en aquesta premissa quan, l'any 1983, vaig començar els meus estudis de magisteri a l'Escola Normal de Tarragona. M'ho creia perquè vaig comprovar els efectes de l'escolarització en mi mateixa i volia reproduir la meva grata experiència en altres individus. Volia aconseguir la benmereixença de ser una baula més de l'utòpic procés per a la millora social. Potser més a raó dels valors rebuts des de l'àmbit domèstic que per influència de la ideologia dominant de l'època que, malgrat no pertànyer a una família religiosa practicant ni polititzada, havia filtrat en mi allò de fer als altres el què t'agradaria que et fessin a tu.

El primer contacte que vaig tenir en entrar per primera vegada a la secció de nenes de l'escola pública José Antònio de Reus l'any 1966 va ser el de Doña Cèlia. La metodologia montessoriana de la Sra. Cèlia Artiga em va introduir en un context d'aprenentatge i de vivències positives que fora de l'escola no havia

trobat mai. Des de ben petita sabia que de gran volia ser com Doña Cèlia i va ser així com l'escola, i tot el procés educatiu en general, es va convertir en el meu hàbitat natural des de llavors.

He tingut la gran sort de trobar-me educadors excel·lents en tots els nivells de la meua etapa de formació. Evidentment no tots van ser així, n'hi va haver de pèssims dels quals vaig aprendre allò que no havia de fer mai

He tingut la gran sort de trobar-me educadors excel·lents en tots els nivells de la meua etapa de formació.

com a mestra i, m'atreiria a dir, com a persona. Malgrat tot, sempre he tingut el privilegi de sentir-me acollida entre les quatre parets d'una aula. Tota l'experiència educativa viscuda m'anava reafirmant la meua idea inicial de voler ser mestra. L'any 1986, amb la titulació recent obtinguda, em vaig estrenar com a mestra d'Educació per a Adults, de l'Ajuntament de Reus, per les barriades de la ciutat. Durant vuit anys vaig viure en directe el plaer d'ensenyar i d'aprendre dels alumnes a la vegada, el valor que tenia la cultura per aquelles persones que els l' havia estat negada anteriorment per raons d'extracte social, així com els efectes positius que pot provocar una bona formació per l'autoestima personal i la possibilitat d'ascens social.

Va ser l'any 1997 que, després d'aprovar les oposicions del Departament d'Ensenyament el 1993, em van destinar a l'Escola Teresa Miquel i Pàmies de Reus per exercir de mestra de música i de llengua catalana. Des del moment

que em va rebre la directora del centre d'aleshores, la Sra. Maite Luna, vaig tornar a sentir aquella sensació física de plaent acollida, de notar que aquells barracons de la Plaça de les Baldufes passarien a ser l'escenari d'experiències rellevants per a mi. I així va ser.

Encara recordo anar carregada amb els cassets, l'aparell reproductor, la flauta i unes quantes fotocòpies de barracó a barracó per impartir les classes de música als pocs alumnes que formaven part d'una escola en vies d'extinció. Semblava que no tenia sentit per l'Administració mantenir econòmicament una escola d'aquelles característiques; com tampoc ho va tenir donar la primera plaça definitiva a un grup de mestres inquietes en aquest centre on hi havia una direcció que s'estimava l'escola i estava predisposada a valorar i animar a realitzar projectes provinents des de les famílies i del professorat, àdhuc de l'entusiasta recent arribat.

Poc a poc, la matrícula de l'escola va anar incrementant i semblava que el seu tancament cada cop era més llunyà. Dos cursos després de la meua arribada vaig entrar a formar part de l'equip directiu del centre com a secretària i l'ambient

de treball i d'amistat que hi vaig trobar va fer que pogués parlar amb tota naturalitat de La Meva Escola. Una escola on, cada cop amb més alumnes, tornava a notar que els docents teníem molt a dir per poder fer aquell món millor, tan anhelat. I a l'any 2010, quan el nou edifici de l'escola ja era al Passeig Misericòrdia, em vaig estrenar com a Directora del centre amb un equip directiu excel·

lent, compacte, eficient, humà...amb les meves estimades Coia i Miren, fins el 2022, any de jubilació de la meva tasca laboral però no del meu sentiment de mestra.

Només puc parlar de l'escola Teresa Miquel i Pàmies amb agraïment i moltíssim afecte. Gràcies escola i per molts anys!

M. Dolors Olivé Vernet

40 anys Sembrant Futur, Cultivant Somnis: una història compartida

Les celebracions sempre són motiu d'alegria, però arribar als quaranta anys com a escola és molt més que una efemèride: és una oportunitat per mirar enrere, comprendre el camí recorregut i posar en valor totes les persones que, amb el seu compromís, han fet possible el que avui som.

Aquest aniversari m'ha permès apropar-me als orígens del centre i conèixer millor la seva trajectòria. En aquest camí, he tingut la sort de conèixer la Teresa Miquel, neboda de la Teresa Miquel i Pàmies. És una senyora encantadora, amb una gran admiració per la seva tieta, amb qui va conviure. Recordo especialment el dia que li vaig ensenyar l'escola i amb emoció em va dir: "A la meva tieta li hauria agradat molt aquesta escola". Aquelles paraules em van fer sentir encara més el valor del que som.

També he pogut parlar amb mestres dels inicis del centre, com la Pilar González i la Maite Luna, i he consultat documentació i fotografies als arxius.

Aquestes imatges m'han transportat a altres moments i, sovint, m'han fet somriure en reconèixer companys i companyes, els meus fills, alumnes, mares i pares, trobades familiars de l'AMPA i celebracions diverses. Alhora,

Per molts anys més, estimada escola Teresa Miquel i Pàmies!.

també m'han fet prendre consciència del pas del temps i de tot el que s'ha construït al llarg d'aquests anys.

Parlar de 40 anys d'escola és, per a mi, parlar també d'un vincle personal de més de 30 anys amb el Teresa Miquel. El primer contacte amb el centre va ser el curs 1995-1996, quan es va assignar una plaça de P3 al meu fill Daniel. Fins aleshores no coneixia l'escola i, en veure-la per primera vegada, aquells barracons em van generar dubtes. Tanmateix, aquesta primera impressió va canviar a mesura que vaig començar a participar en el dia a dia del centre i a conèixer les persones que en formaven part.

Aquell curs el director era en Josep Lluís Recio, i posteriorment ho va ser en Josep M. Mestre. Amb el temps, la confiança en el projecte educatiu em va portar no només a implicar-m'hi com a mare, sinó també a formar-ne part com a mestra. El curs 1998-1999 em vaig incorporar al Claustre, amb la Maite Luna com a directora, una persona lluitadora i profundament compromesa amb l'escola, especialment en moments en què el seu futur era incert. La seva

passió i estimació pel centre van deixar una empremta profunda i continua sent per a mi un gran referent.

Aquesta confiança en el projecte educatiu ens va portar, el curs 1999-2000, a preinscriure-hi també el nostre fill Marc, convençuts que era la millor escola per a ell. Que els meus fills hagin après a llegir i a escriure al Teresa Miquel, m'omple d'orgull i satisfacció.

Guardo amb molta emoció el record del meu primer dia com a mestra al Teresa Miquel, quan la Maite em va comunicar que seria tutora del meu fill Daniel, que aleshores feia primer. Viure l'experiència de tenir els meus fills com a alumnes és un dels records més especials de la meua trajectòria professional i personal. En aquell moment, vaig compartir tutoria amb la Dolors Olivé, que també ha estat un altre gran referent professional per a mi. I el que vam gaudir, compartir i aprendre d'aquell treball conjunt!...

També vaig viure amb il·lusió el canvi d'ubicació del centre: una escola nova, lluminosa, pintada de groc i blanc, plena de vida i de possibilitats, que simbolitzava una nova etapa.

Amb el temps he entès que una escola no és només un edifici. Una escola la fan les persones: les que hi han estat, les que

hi són i les que hi seran. I és precisament aquest conjunt de vivències, records i vincles el que dona sentit a aquests 40 anys d'història i, també, al meu propi camí dins del Teresa Miquel.

L'any 2010, amb la jubilació de la Maite Luna, la Dolors Olivé va assumir la direcció del centre fins al 2022. Durant aquest període vaig tenir l'oportunitat de formar part de l'equip directiu com a cap d'estudis. Treballar durant dotze anys amb la Dolors i la Coia Boqué va suposar un creixement personal i professional molt significatiu, gràcies al treball compartit, la confiança mútua i el compromís constant amb el projecte educatiu del centre. Aquesta col·laboració estreta va permetre afrontar reptes amb una mirada conjunta, sumar esforços i enriquir la pràctica docent a partir de l'intercanvi d'idees i experiències. Jo definiria el nostre equip com lleial, compromès, il·lusionat, respectuós i apassionat per tot allò que fèiem. Mil gràcies Dolors i Coia!.

En aquesta trajectòria, també ha estat important l'acompanyament de la inspecció educativa, que ha contribuït a orientar i reforçar la tasca desenvolupada

al centre.

Quan es van jubilar la Dolors i la Coia, vaig assumir la direcció de l'escola i vaig formar un nou equip directiu amb el Xavi Juncosa com a cap d'estudis i la Patrícia Quesada com a secretària. Durant aquests quatre anys de lideratge he volgut donar continuïtat al projecte del centre, alhora que adaptar-lo a les noves circumstàncies i a les necessitats canviants de la comunitat educativa, assumint amb responsabilitat el compromís que aquesta tasca implica.

He vetllat especialment pel benestar de tot l'alumnat, del professorat i de tots els professionals que hi treballen, inclòs el personal d'administració i serveis i conserges, promovent un ambient de respecte, confiança i col·laboració. Igualment, he procurat fomentar uns valors humans sòlids, basats en la convivència, l'empatia i el compromís, amb la voluntat que el centre sigui no només un espai d'aprenentatge acadèmic, sinó també de creixement personal i social per a tothom.

El servei de menjador és avui un element essencial del centre, tant per la seva funció social com educativa. En un context amb un gran nombre d'alumnes

usuaris, esdevé un espai complex que requereix una organització acurada i una gran dedicació.

Cal reconèixer la tasca de les coordinadores (actualment la Sílvia Garrido) i monitores, que no només acompanyen els infants durant l'àpat, sinó que també eduquen en hàbits, convivència i respecte. La seva feina és clau, tot i que sovint poc visible.

Val la pena recordar que els inicis del menjador van ser gràcies a un grup de mares de l'escola (Àngels, Carme i Paqui) que, amb compromís i iniciativa, van fer possible aquest servei.

Vull posar en valor la contribució de totes les APAs, AMPAs i AFAs que han passat per l'escola al llarg d'aquests 40 anys (actualment la Gemma García).

Sempre han treballat conjuntament amb les diferents direccions, contribuint a enfortir el projecte educatiu i la comunitat escolar.

Per tot això, estic convençuda que una escola no és només un edifici ni una estructura, sinó el resultat del treball compartit de moltes persones al llarg del temps. Així, aquests 40 anys són també un homenatge a totes les persones que han format i formen part de la seva història, i que amb la seva dedicació, estima i compromís han fet possible que el Teresa Miquel sigui el que és avui.

Per molts anys més, estimada escola Teresa Miquel i Pàmies!.

Miren T. Landete Valero
Directora
Escola Tèresa Miquel i Pàmies

40 anys de l'escola Teresa Miquel i Pàmies

Com qui no vol la cosa, aquest curs, a l'Escola Teresa Miquel i Pàmies hem celebrat els nostres 40 anys d'història. Quatre dècades educant, acompanyant i veient créixer generacions de nens i nenes que han omplert les aules de vida, il·lusió i aprenentatges.

És un bon moment per mirar enrere amb orgull i mirar endavant amb esperança.

L'escola no és només un edifici, les persones que integrem la comunitat educativa en som la part més valuosa: alumnes, famílies, mestres i tot el personal que formem part del projecte educatiu.

Per molts anys més “Sembrant futur i Cultivant Somnis”!

Claustre de mestres curs 2025-2026

L'escola durant aquests anys, ha viscut moments de canvis importants que ens van empènyer i ens van esperonar per treballar més i millor. Vam passar d'estar en aules prefabricades, a estrenar l'edifici nou. De seguida l'escola va passar a ser d'una a dues línies.

Durant aquests quaranta anys, tots ens hem anat adaptant als canvis. El món, la societat, ha anat evolucionant, i nosaltres també ens hem anat transformant. Hem passat de pissarres de guix a les pissarres digitals, hem transformat la manera d'ensenyar, integrant noves metodologies, i ens hem adaptat a nous reptes.

Hi ha però quelcom que s'ha mantingut intacte: l'estima per la infància, el

compromís amb l'educació pública de qualitat i la voluntat de seguir educant a les futures generacions.

Hem d'agrair a totes les persones que han deixat la seva petjada en aquest centre, el seu granet de sorra, als que hi van ser al principi, als que hi son ara i als que vindran. Perquè l'ànima de l'escola és la gent que la viu i la sent.

Celebrem tots el camí recorregut, i continuem mirant el futur amb la il·lusió i compromís educatiu que hem tingut sempre.

Per molts anys més "Sembrant futur i Cultivant Somnis"!

El Claustre de mestres.

Una escola feta entre totes i tots

L'escola és molt més que un espai d'aprenentatge: és una comunitat viva formada per famílies, alumnat i professionals. Les veus que trobareu a continuació són testimoni del vincle, la implicació i els records que donen sentit a la vida del centre.

40 anys fent comunitat: Un privilegi compartit

És un honor dirigir-me a tots vosaltres en una fita tan especial com és el 40è aniversari de l'Escola Teresa Miquel i Pàmies. Com a pare d'alumnes de l'escola, mirar enrere i recordar els anys en què vaig tenir l'orgull de presidir l'Associació de Mares i Pares és, per sobre de tot, un exercici de gratitud.

Aquells anys van ser de molta feina, però també de grans satisfaccions. Des de l'AMPA, la nostra missió sempre va ser clara: ser el pont necessari entre les famílies i el centre per garantir el benestar dels nostres fills i filles. Recordo amb especial il·lusió la potenciació de les activitats extraescolars, la millora dels recursos per poder abaratir els serveis i la col·laboració activa en les festes tradicionals de Reus que tant ens identifiquen. Vam treballar per una escola inclusiva, dinàmica i oberta a la ciutat.

Res d'això no hauria estat possible sense el llegat dels presidents anteriors, que van posar els fonaments d'una associació forta, ni sense la dedicació incansable

dels equips directius i del professorat. Gràcies per la vostra paciència, per la vostra vocació i per haver entès sempre que escola i família som un sol equip.

Avui, l'escola és un referent a Reus gràcies a aquesta suma d'esforços. Us animo a tots —pares, mares, mestres i alumnes— a continuar treballant amb

Que aquests 40 anys siguin només el principi d'un futur ple de projectes i de vida

la mateixa passió. Que aquests 40 anys siguin només el principi d'un futur ple de projectes i de vida. Per molts anys més, Teresa Miquel!

Alfred Blasi Ex-president de l'AMPA de l'Escola Teresa Miquel i Pàmies

I els anys també passen per l'associació de famílies

Les associacions de famílies som una peça clau i així ens ho fan sentir des de l'escola. Quan mirem totes les AMPA que han passat es pot veure com han estat juntes formades per famílies que han cregut en l'escola i en fer les coses pensant en tota la comunitat. A vegades, amb més encert o menys, però amb la premissa d'intentar-ho i aportar millores. Fa dos anys que formo part de l'AFA de l'escola. Durant aquest poc temps he vist marxar professionals que han passat mitja vida al centre, i d'altres que també n'hi haurien passat, però que no han tingut l'oportunitat. M'he hagut d'acomiar de famílies que, unes amb dolor i d'altres amb il·lusió, han hagut de deixar l'escola perquè han canviat de ciutat o país. I també rebre aquelles que aterren a l'escola i comencen l'escolaritat dels seus infants amb moltes ganes, però amb els patiments que hem passat totes les famílies en començar aquesta etapa.

Espero poder-ne viure més i que les futures juntes puguin acompanyar a totes les famílies en el seu dia a dia a l'escola

He viscut canvis en el dia a dia al centre; uns que no m'han agradat, però que he respectat pel benefici de tots. Espero poder-ne viure més i que les futures juntes puguin acompanyar a totes les famílies en el seu dia a dia a l'escola.

Gemma Garcia Bernal
Presidenta AFA Teresa Miquel i Pàmies

Participació en l'Acte de celebració del 40è aniversari de l'escola

Em dic Ivet López Molina, i és per mi i per la meva família un moment molt especial poder ser avui aquí, celebrant els 40 anys de l'Escola Teresa Miquel i Pàmies, la nostra escola.

Abans de començar, us vull ensenyar dues coses molt especials per a mi.

Aquesta motxilla tan rosa i brillant va ser la meva companya el primer dia que vaig venir a aquesta escola. Recordo perfectament la il·lusió, els nervis i aquella sensació d'estar començant una gran aventura.

I aquesta altra és la que m'ha acompanyat durant tota la carrera d'Educació Infantil i a les meves pràctiques com a mestra, que també he tingut la sort de fer aquí mateix, al Teresa Miquel i Pàmies.

Quan les miro juntes penso:

Una motxilla i un bolso, dues etapes diferents... però el mateix sentiment.

Perquè entre aquesta motxilla i aquest bolso hi ha tota una història: la d'una nena que va començar aquí com a alumna, que anys més tard ha tingut la sort de tornar com a mestra en pràctiques... i que, tant de bo, algun dia pugui fer-ho com a mestra.

Aquesta escola va ser, és i serà sempre una part molt important de la meva

vida. Aquí vaig créixer, vaig aprendre, vaig fer amics que encara conservo i vaig descobrir el que realment volia ser de gran.

Recordo aquell primer dia, petita, amb la motxilla més gran que jo. Tot em semblava immens: els passadissos, el pati, els mestres i les mestres... Però de seguida vaig sentir que era un lloc on podia ser jo mateixa. Un lloc segur, alegre i ple de vida.

La meva família sempre participava en tot: concursos, activitats, festes... Si hi

Una motxilla i un bolso, dues etapes diferents... però el mateix sentiment.

havia alguna cosa per fer, nosaltres hi érem! I jo, evidentment, també.

Encara guardo records molt especials d'aquells anys com un llibre i una calculadora que vaig guanyar en un concurs de Nadal. La calculadora és molt senzilla, però per a mi té un valor immens. Representa la il·lusió d'aquells dies, l'esforç i la felicitat de participar. Encara la tinc amb la seva capseta, tota trencada, però no la llençaria per res del món. Darrere d'aquesta calculadora hi ha tot el que aquesta escola m'ha donat: records, valors i emocions.

També recordo quan, a les classes de llengua, es feien concursos de contes. Ens feia molta il·lusió participar-hi, i encara

guardo algunes Hello Kitty que donava la mestra com a regal al guanyador. Són petits detalls que, amb el temps, es converteixen en grans records.

A més, tinc un record molt bonic: quan l'escola va confiar en mi per anar al concurs de lectura. Em va fer moltíssima il·lusió representar-la i sentir que confiaven en mi.

I si hi havia una setmana que esperàvem amb ganes, era la de Carnaval. Les consignes sempre eren d'allò més divertides, un dia amb pijama, un altre amb mitjons diferents, o amb un pentinat impossible...

Una de les coses que més m'ha marcat és una frase que sempre deia una professora a qui tinc moltíssima estima: "No facis a ningú el que no vulguis per a tu."

És una frase que s'ha quedat amb mi des de llavors, i avui, anys després, continua guiant-me tant en la vida com en la meua manera d'entendre l'educació.

També tinc un record molt especial: el llibre dels 25 anys de l'escola. Encara el guardo i quan el miro penso: "Que ràpid ha passat el temps!" Sembla mentida que aquell llibre celebri els 25 anys... i que ara ja estiguem aquí celebrant-ne 40!

I si hi ha alguna cosa que m'ha quedat gravada, són els festivals de final de curs. Jo sempre m'apuntava a l'optativa de balls de saló.

Perquè si alguna cosa he après aquí és que educar no és només ensenyar continguts. És transmetre valors, confiança, amor i alegria.

Un any vam fer el musical de Grease i Thriller de Michael Jackson i també vaig participar en una obra de teatre de Charlie i la fàbrica de xocolata.

Són records que encara avui em fan somriure, perquè darrere de cada ball, de cada projecte, hi havia un esperit que definia aquesta escola: la il·lusió, la creativitat i la passió per aprendre junts. Amb els anys, la vida va continuar, però l'escola sempre ha estat present. Tant, que vaig decidir seguir aquest camí. Aquest any he acabat la carrera d'Educació Infantil, i puc dir amb orgull que la meva vocació va néixer aquí, entre aquestes parets, entre mestres que em van fer creure que aprendre podia ser màgic.

I com si la vida tanqués un cercle, vaig tornar aquí per fer les meves pràctiques de la carrera, vivint l'escola des de l'altra banda, però amb el mateix amor.

Tornar com mestra en pràctiques al lloc on havies estat alumna és una sensació difícil d'explicar i més de la mà de la que va ser la meva mestra d'Educació Infantil. Entrar a les classes... veure mestres que encara recorden el meu nom... és com si el temps s'aturés per un instant.

Vaig poder veure aquesta escola des d'una altra mirada: la d'una persona que ja no és alumna, sinó algú que vol educar. I us puc assegurar que l'essència segueix sent exactament la mateixa.

Aquell ambient càlid, proper, familiar... la manera com es cuida cada infant, com se'ls escolta, com se'ls fa sentir capaços. I potser per això, dins meu hi ha un desig molt gran: poder tornar algun dia, però aquesta vegada... com a mestra del Teresa Miquel i Pàmies.

Seria un somni poder donar als nens i nenes d'avui tot el que aquesta escola em va donar a mi.

Perquè si alguna cosa he après aquí és que educar no és només ensenyar continguts. És transmetre valors, confiança, amor i alegria.

Així que gràcies.

Gràcies a tots els mestres que m'han acompanyat, als que hi són i als que hi van ser. Gràcies per la paciència, per les rialles, pels consells i per les abraçades.

Gràcies a totes les famílies que han format part d'aquesta gran comunitat. I gràcies, sobretot, a aquesta escola que sempre serà casa meva.

Per molts anys, Escola Teresa Miquel i Pàmies!

Que en vinguin molts més, plens de vida, de somnis i d'aprenentatges que quedin per sempre al cor.

Moltes gràcies!

Ivet López Molina

40 anys d'història compartida

Quatre dècades donen per a moltes vivències, canvis i aprenentatges. Aquest recorregut per la història de l'escola ens permet recordar d'on venim, entendre el present i valorar tot el camí fet conjuntament.

Història de l'Escola Teresa Miquel i Pàmies

Fa quaranta anys, a mitjans dels anys vuitanta, Reus vivia un moment de creixement. L'escola Prat de la Riba tenia cada vegada més alumnes i l'edifici començava a quedar petit. Calia buscar una solució per poder continuar oferint una bona educació a tots els nens i nenes del barri.

I així, el juny de 1985, les administracions responsables d'Educació i l'Ajuntament de Reus van decidir crear una nova escola. Aquella nova escola seria, al principi, una extensió del Prat de la Riba, i es va anomenar provisionalment "Prat de la Riba II".

L'escola va començar en uns mòduls prefabricats situats a la cantonada de l'Avinguda Països Catalans amb la carretera d'Alcolea. Tot i que eren instal·lacions senzilles, estaven plenes d'il·lusió i ganes de començar una nova etapa.

Els primers dies de curs del 1985-1986, mentre s'acabaven d'instal·lar els mòduls, els alumnes feien classe a la tarda a l'escola General Prim. Hi havia nens i nenes des de P4 fins a 8è, i fins i tot alguns grups compartien aula, com els de P4 i P5. Tot era nou, improvisat... però també emocionant.

Aviat, des de l'Ajuntament de Reus, es va proposar que aquesta nova escola tingués nom propi. I es va escollir un nom molt especial: Teresa Miquel i Pàmies, una mestra reusenca estimada i molt compromesa amb l'ensenyament i amb la llengua catalana.

La Teresa Miquel i Pàmies va néixer a Reus l'any 1900. Era una dona culta, valenta i apassionada per la llengua. Va estudiar llatí, grec, anglès i francès, i fins i tot es va llicenciar a França, tot i que, quan va tornar a Catalunya, no li van reconèixer els títols. Però això no la va aturar.

Va dedicar tota la seva vida a ensenyar. Va treballar en diverses acadèmies i també al Centre de Lectura de Reus. I sobretot, va ser una gran defensora del català en temps molt difícils. Durant el franquisme, quan estava prohibit ensenyar i parlar la nostra llengua, ella va continuar fent classes de català de manera clandestina i sense cobrar res.

La seva neboda explica que la seva tieta era molt severa a classe, però molt dolça a casa. Era exigent, sí, però també molt

afectuosa i amb un gran sentit del deure. Volia que tothom estimés la llengua i la cultura del nostre país.

La Teresa Miquel va ser deixeble de Pompeu Fabra, i sempre deia que calia “parlar bé, escriure bé i ensenyar bé”. Tenia un respecte enorme per la llengua i per les persones. Va corregir textos, va organitzar cursos, i va fer tot el possible perquè el català fos una llengua viva i de cultura.

Teresa Miquel i Pàmies

Per tot això, després de la seva mort, Reus li va voler retre homenatge. Se li va dedicar una plaça, se li va atorgar la Medalla d'Honor de la Ciutat, i, sobretot, una escola va rebre el seu nom. La nostra escola.

Així, el 1985 va néixer l'escola Teresa Miquel i Pàmies, amb el compromís de mantenir viu el seu esperit: l'amor per l'ensenyament, per la llengua i per les persones. Durant dinou anys, les classes es van fer en aquells mòduls prefabricats, on es van formar generacions d'alumnes i mestres que recorden aquells anys amb molta estima.

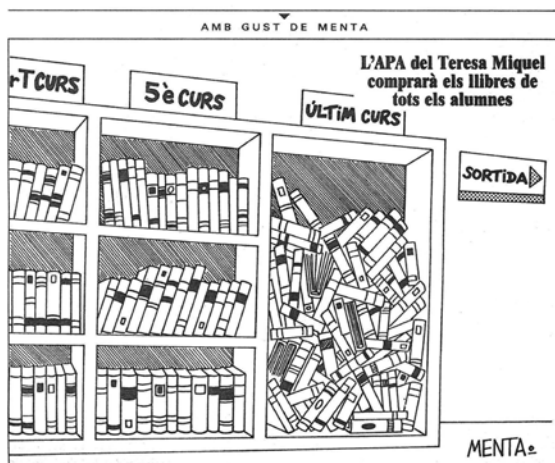
Però l'escola no només creixia en nombre d'alumnes, sinó també en idees i en projectes innovadors. L'any 2000, la nostra escola es va convertir en la primera escola de tot l'Estat a socialitzar els llibres de text, gràcies a l'associació de les famílies d'aquell moment presidida per l'Alfred Blasi Escudé. Això volia dir que els llibres deixaven de ser un cost individual per a cada família, i passaven a ser compartits i cuidats entre tots.

Va ser una iniciativa pionera, que no només va ajudar a reduir despeses,

sinó que també va transmetre valors de cooperació, respecte i responsabilitat. Un projecte que avui encara forma part de la nostra manera d'entendre l'educació: solidària i al servei de tothom.

Finalment, l'any 2004, es va inaugurar l'edifici actual, modern, ampli i lluminós. Al principi estava pensat per ser d'una sola línia, però de seguida va créixer fins a dues, com a mostra del dinamisme i la vitalitat de la nostra comunitat educativa.

Aquell mateix any, el 2004, va néixer també un element molt especial per a tota la comunitat educativa: l'himne de l'escola. La melodia la va compondre Joan Arnau Pàmies Olivé, fill de la Dolors Olivé, que en aquell moment era mestra de música i formava part de l'equip directiu com a secretària. I va ser ella mateixa, la Dolors Olivé, qui va escriure la lletra de l'himne. Des d'aleshores, aquesta cançó ens acompanya en els moments importants i ens recorda qui som i què ens uneix com a escola.

Al llarg d'aquests quaranta anys, l'escola ha tingut diversos directors i directores que han deixat empremta: el Josep Lluís Recio (1985-1996), el Josep M. Mestre

CANÇÓ DE L'ESCOLA

*Entrem tots a l'escola
Quina gran emoció
Retrobament d'amics
Rialles d'il·lusió*

*Bon dia escola meva
Ben rebonica ets
Llueixes com l'espiga
D'un camp ple de vailets*

***Teresa Miquel s'anomena aquesta escola
Que plena de nens ja mai més estarà sola (bis)***

*Escales i fileres
Amb xandalls grocs i blaus
Cridòries sense empentes
Voleien com les aus*

*Quan entro a l'escola
M'empleno d'alegria
Quan entro a la classe
Només jo cantaria*

***Teresa Miquel s'anomena aquesta escola
Que plena de nens ja mai més estarà sola (bis)***

(1996-1997), la Maite Luna (1997-2010), la Dolors Olivé (2010-2022) i, des del curs 2022, la Miren Landete. Tots ells han treballat amb dedicació i estima per fer créixer el projecte educatiu de la nostra escola.

Durant aquest temps, també s'han viscut moltes experiències: projectes

de convivència, sortides, activitats artístiques i musicals, revistes com La Baldufa i Pinzellades de sons, i un munt de moments que han fet que la nostra escola sigui molt més que un edifici: sigui una gran família.

Avui, l'Escola Teresa Miquel i Pàmies és un espai obert, acollidor i ple de vida. Un lloc on cada alumne pot créixer, aprendre i compartir. Un lloc on encara

I gràcies, Teresa Miquel i Pàmies, per inspirar-nos. El teu esperit continua viu en cada aula, en cada paraula en català, en cada infant que aprèn amb il·lusió. Per molts anys, Escola Teresa Miquel i Pàmies!

Que continuï sent un lloc on aprendre, créixer i estimar.

es respira aquell amor per la llengua i per la cultura que la Teresa Miquel ens va ensenyar amb el seu exemple.

Celebrar el 40è aniversari no és només mirar enrere i recordar d'on venim. És també mirar endavant, continuar construint una escola que educui amb valors, que fomenti el respecte, l'esforç i la curiositat per aprendre.

Gràcies a totes les persones que han format part d'aquesta història: mestres, alumnes, famílies, personal i veïns del barri. Sense vosaltres, l'escola no seria el que és avui.

Un projecte compartit amb la ciutat

Gràcies a una iniciativa impulsada per l'Ajuntament de Reus, diversos centres educatius de la ciutat han pogut transformar els seus espais. La nostra escola, com una de les quatre participants, ha tingut l'oportunitat de desenvolupar un nou projecte de pati pensat per afavorir el joc, la convivència i el benestar de l'alumnat.

Inauguració refugi climàtic al pati de la nostra escola

La il·lustríssima Sandra Guaita, alcaldessa de Reus, va inaugurar el 12 de març de 2026 el nou refugi climàtic al pati de la nostra escola, dins del projecte de renaturalització de la ciutat RENATUREus, finançat amb ajuts Next Generation EU.

L'alegria i la il·lusió que sentia el nostre alumnat es podia respirar en l'ambient. Veure els nostres infants gaudir d'aquest

espai, tan esperat per ells ens va fer sentir feliços als adults presents.

L'alcaldesa i la regidora d'educació i ciutadania també van visitar les nostres aules veient les activitats que en aquell moment s'estaven fent. També es van reunir amb els delegats de classe. El nostre alumnat estava emocionat per aquesta visita.

Una festa per recordar

La celebració del 40è aniversari ha estat un moment de retrobament, emoció i alegria compartida. Les imatges que segueixen recullen l'esperit d'un dia especial que quedarà a la memòria de tota la comunitat educativa.

Nens llegint: Hadasa i Vlad (alumnes de 6è)

Ivet (ex-alumna)

Pilar López (Regidora d'educació i ciutadania de Reus)

Álvaro (ex-alumne)

Continuem el camí

40 anys són només una part del camí. Amb la mirada posada en el futur, l'escola continua avançant amb il·lusió, fidel als seus valors i amb el compromís de seguir educant generació rere generació.

Agraïments

Aquest llibre neix amb la voluntat de celebrar quaranta anys d'història, aprenentatge i vida compartida, i no hauria estat possible sense la implicació de moltes persones. El més sincer agraïment a tot el personal docent, tant present com passat, que amb la seva dedicació i vocació ha fet créixer aquesta escola dia rere dia.

Gràcies també a l'alumnat, veritable ànima del centre, i a totes les famílies que han confiat en el nostre projecte educatiu al llarg d'aquests anys.

Un reconeixement especial als equips directius i al personal d'administració i serveis, així com als altres professionals que han treballat i treballen al centre, pel seu compromís constant i la seva tasca sovint invisible però imprescindible.

Un cordial agraïment a totes les persones i institucions que han col·laborat en l'elaboració d'aquest llibre, aportant records, testimonis i materials que han fet possible reconstruir aquesta trajectòria compartida.

Finalment, gràcies a totes aquelles persones que, d'una manera o altra, han format part d'aquesta escola durant aquests quaranta anys. Aquest llibre és, sobretot, vostre.

Amb motiu del 40è aniversari, celebrem el camí fet i mirem amb il·lusió cap al futur.

M. Dolors Olivé Vernet

